

Sanger til julebukkene

Romjulsdrøm

Alf Prøysen (1964)

En skulle vøri fire år i romjul'n og kjint ei jente som var nesten fem,
og begge skulle kledd seg ut med masker og kømmi julbokk tel et bæssmorhem.
Og klokka skulle vara midt på dagen og vægen skulle vara lett og gå,
og æille bikkjer skulle vara inne og æille biler skulle bære stå.

(**Vers 2 og 3 trenger dere ikke øve inn, men kan være fine å bruke i forarbeidet likevel**)

Og viss ein møtte onger etter væga som gjorde nar og ville vara med,
så sku en hatt en bror i femte klassen som rødde væg så folk fekk gå i fred.
Og bæssmorhuset skulle mæssom såvå og bak gardina skulle ingen sjå –
før vi fekk stiltre øs på tå i gangen og feste maska før vi banke på.

Så sku vi klampe inn på høge hæler og kvinke julbokkmål: "Godkvell, godkvell".
Og djupt i stolen sku a bæssmor svara: Så kom det julbokk åt en stakkar lell!"
En skulle vøri fire år i romjul'n da julelysa brente dagen lang
-da væla var et hus med fire vegger, og saligheta var et bessmorfang.)

På låven sitter nissen

Tekst: Margrethe Munthe 1911

På låven sitter nissen med sin julegrøt
så god og söt, så god og söt.
Han nikker, og han smiler, og han er så glad,
for julegrøten vil han gjerne ha.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter.
De vil så gjerne ha litt julegodter,
og de danser, danser rundt i ring.

Men nissen, se han truer med sin store skje:
"Nei, bare se og kom av sted,
for julegrøten min den vil jeg ha i fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med."
Men rottene de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser,
og de klorer etter grøten, og de danser,
og de står om nissen tett i ring.

Men nisselfar, han er en liten hissigpropp,
og med sin kropp han gjør et hopp.
"Jeg henter katten hvis dere ikke holder opp!
Når katten kommer, skal det nok bli stopp."
Da løper alle rottene så bange,
ja, så bange, ja, så bange,
og de svinser, og de svanser noen gange,
og i en, to, tre så er de vekk.

Musevisa

Tekst: Alf Prøysen 1946

Når nettene blir lange og kulda setter inn
så sier vesle musemor til ungeflokken sin:
Hvis ingen går i fella, men passer seg for den,
skal alle sammen snart få feire jul igjen!

*Heisan og Hopsan og fallerallera!
Om julekvelden da skal alle sammen være gla!
Heisan og Hopsan og fallerallera!
Om julekvelden da skal alle sammen være glad*

Ja musemor er flittig, hun tar et stykke kull
og sverter tak og vegger i sitt lille musehull,
mens barna feier golvet og danser som en vind
og soper borti krokene med halen sin.

*Heisan og Hopsan og fallerallera!
Om julekvelden da skal alle sammen være gla!
Heisan og Hopsan og fallerallera!
Om julekvelden da skal alle sammen være glad*

Rudolf er rød på nesa

Norsk tekst: Arne Bendiksen 1964

Rudolf er rød på nesen
og når det er vind og sno
blir han så kald på nesen
så den lyser som en glo.

Reinflokken ertet Rudolf,
sa han var et snodig dyr.
Hold deg på avstand Rudolf,
husk på dette kan ta fyr.

Men en vakker julekveld
kom nisselfar og sa
Rudolf du er rein for to
for din nese lyser jo!

Og fra den dagen Rudolf
julenisse-sleden drar
Rudolf er rød på nesen
viser vei for nisselfar